

Herralle otollinen rukous

Ensimmäisessä Kuningasten kirjassa luvussa 3. kerrotaan Jumalan ja Salomon kohtaamisesta. Kohtaaminen tapahtui aikana, jolloin kansa uhrasi uhrikukkuloilla, koska temppeli oli vielä rakentamatta. Salomosta sanotaan, että hän rakasti Herraa, mutta uhrasi myös uhrikukkuloilla. Unessa tapahtunut Jumalan kohtaaminen vaikutti voimakkaasti Salomon elämään.

Unessa Jumala sanoi Salomolle ”Ano, mitä tahdot, että minä sinulle antaisin.” 1) Merkille pantavaa ja esimerkin omaista on Salomon vastaus Jumalalle; ”Sinä olet tehnyt suuren laupeuden palvelijallesi, minun isälleni Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi totuudessa ja vanhurskaudessa sekä vilpittömällä sydämellä sinua kohtaan. Ja sinä olet säilyttänyt hänelle tämän suuren laupeuden ja antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellansa, niin kuin on laita tänä päivänä.” 2)

Salomon vastauksessa on huomionarvoista viittaus Daavidiin. Samalla, kun hän kiittää Jumalaa isänänsä kohdistuneesta laupeudesta, Salomo antaa esimerkin ja muistutuksen edellämme kulkeneiden esirukousten merkityksestä elämässämme. Daavid ei ollut virheetön. Esirukoilijamme ja edellämme seurakuntaa rakentaneet eivät ole olleet virheetömiä. Vilpitön halu toteuttaa Herran tahtoa on ollut ja on Jumalan mielen mukaista.

Jumalan ja Salomon vuoropuhelu jatkuu. ”Ja nyt, Herra, minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi minun isäni Daavidin sijaan, mutta minä olen kuin pieni poikanen; en osaa lähteä enkä tulla. Ja palvelijasi on keskellä sinun kansaasi, jonka olet valinnut, niin monilukuista kansaa, että sitä ei voi laskea eikä lukea sen paljouden tähden. Anna sentähden palvelijallesi kuuliainen sydän tuomitakseni sinun kansaasi ja erottaakseni hyvän pahasta; sillä kuka voi muuten tätä sinun suurta kansaasi tuomita?” 3) ”Herralle oli otollista, että Salomo tätä anoi.” 4)

Tässä vaiheessa elämäänsä Salomo halusi palvella Herraa ehyellä ja kuuliaisella sydämellä, eikä esittänyt Jumalalle pitkää tarveluetteloa ajallisista tarpeistaan. Jumala kyllä tiesi mitä Salomo tarvitsee. Tärkeysjärjestys oli asian ydin ja se oli Jumalalle otollista.

Otollisuus Jumalalle toi lupauksen Salomolle; ”Koska sinä anoit tätä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä viha-

miestesi henkeä, vaan anoit itsellesi ymmärrystä kuullaksesi, mikä oikein on, niin katso, minä teen, niin kuin sanot; katso, minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi. Ja lisäksi minä annan sinulle, mitä et anonutkaan; sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei koko elinaiakanasi ole kuningasten joukossa oleva sinun vertaistasi. Ja jos sinä vaellat minun teitäni, noudattaen minun säädöksiäni ja käskyjäni, niin kuin sinun isäsi Daavid vaelsi, niin minä suon sinulle pitkän iän.” 5) Ja siihen Salomo heräsi!

Edellä olevia sanankohtia lukiessani mieleeni nousi kysymys – Miksi Jumala puhui Salomolle unessa? Sinällään asia on luonnollinen, koska Jumala on puhunut ja puhuu Pyhän Henkensä kautta hyvin monilla tavoin, myös unessa. Oliko Salomon kohdalla kuitenkin kysymys siitä, että kuninkaan palatsin elämämpiiri oli niin kiireinen, että sitä voisi verrata tämän ajan hektiseen elämän-

menoon? Kiireessä hiljentymisen on vaikeata! Jääkö Jumalan puheen kuulemiselle mahdollisuus vain hetkiin jolloin olemme vaikkapa uneen vaipuneita – vai löytyisikö kuulolla olemiseen enemmän tilaa myös valveilla ollessamme!

KARI J. HEINONEN

1) 1 KUN 3:5

2) 1 KUN 3:6

3) 1 KUN 3:7-9

4) 1 KUN 3:10

5) 1 KUN 3:11-14